

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 364: Đây Đều Là Công Hạnh Vốn Có Từ Nhiều Đời Trước, Nay Gặp Được Nhân Duyên, Bền Hiễn Lộ Ra, Chẳng Phải Ngẫu Nhiên Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 030)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đây đều là công hạnh vốn có từ nhiều đời trước, nay gặp được nhân duyên, bền hiễn lộ ra, chẳng phải là ngẫu nhiên vậ.】

Chúng ta nhìn thấy dường như là ngẫu nhiên, kỳ thực chẳng hề ngẫu nhiên. Đây là thiện căn từ nhiều đời nhiều kiếp trong quá khứ của họ, cho nên vừa tiếp xúc thì thiện căn của họ liền hiễn lộ. Chẳng những trong Phật pháp không có việc gì là ngẫu nhiên, mà quý vị phải biết rằng, trong thế pháp cũng không có việc gì là ngẫu nhiên cả. Nếu chư vị đọc “Liễu Phàm Tứ Huấn” thì sẽ rõ, “Liễu Phàm Tứ Huấn” trước đây tôi đã giảng qua rất nhiều lần, hiện nay đã được gỡ băng ghi âm và biên tập thành sách. Cuốn sách này gần đây đang được in, Đài Loan gọi điện thoại báo cho tôi biết, lần in đầu tiên là ba vạn năm ngàn cuốn, sau khi in xong sẽ gửi đến nơi này, đây là những việc đã nói trước kia.

Trong quyển sách này nói cho chúng ta biết, chúng sanh trong lục đạo “một cái uống, một cái ăn, không gì chẳng phải là tiền định”, làm gì có sự ngẫu nhiên? Một ngày quý vị ăn cơm hết bao nhiêu hạt gạo, bản thân quý vị không biết, nhưng điều đó đều đã được chủ định trong mạng rồi. Quý vị không thể ăn nhiều hơn một hạt cơm, quý vị cũng không thể ăn ít đi một hạt; một ngày quý vị uống bao nhiêu giọt nước, tất cả đều do trong mạng chủ định. Phàm phu không có cách nào trốn thoát khỏi vận mạng, làm gì có chuyện ngẫu nhiên? Người thế gian không tin, cho rằng tiền là do tôi kiếm được, tôi có bản lĩnh nên mới kiếm được, là nhờ có bản lĩnh. Người có bản lĩnh lớn hơn quý vị nhiều lắm, vì sao họ lại không kiếm được tiền? Bởi vì trong mạng của họ không có, muốn kiếm cũng chẳng kiếm được; còn trong mạng đã có, thì dù không muốn kiếm nó cũng tự tìm đến. Chính là cái gọi là “vạn sự đều do mạng, nửa điểm chẳng do người”. Vận mạng từ đâu mà có? Là từ trong nhân quả của đời quá khứ mà đến, nhân

mà quý vị đã tạo, thì đời này phải thọ nhận quả báo này; còn những gì chúng ta tạo tác trong đời này, tạo nhân sẽ biến thành quả báo của đời sau, nhân nhân quả quả vĩnh viễn không dứt.

Phật trong “Kinh Kim Cang” dạy chúng ta, phải sanh tâm, phải vô trụ. “Sanh tâm vô trụ, vô trụ sanh tâm”, như vậy mới hoàn toàn tương ưng với chân tướng sự thật, tương ưng thì gọi là tùy thuận pháp tánh, thuận tánh khởi tu, đây chính là đạo hạnh của Phật Bồ Tát. Phàm phu không biết được chân tướng sự thật, làm sai nhân quả, làm những việc trái nghịch với tự tánh, quả báo nhận được như vậy thật khổ không thể tả! Lục đạo, tam đồ từ đâu mà có? Là ác cảnh giới biến hiện ra do trái nghịch với tự tánh; còn cảnh giới biến hiện ra do tùy thuận pháp tánh, chính là Nhất chân pháp giới, Tứ thánh pháp giới, hoàn toàn không giống nhau! Cho nên Phật dạy chúng ta phải sanh tâm. Chúng ta hiểu rõ, Phật pháp và thế pháp tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên, không hề có chuyện ngẫu nhiên.

Thế nhưng, người minh lý, người thấu hiểu chân tướng sự thật, thì vận mạng có thể chuyển đổi được; cho nên vận mạng không phải là định mạng. Trong Phật pháp không chủ trương thuyết túc mạng, vận mạng chắc chắn là có, nhưng đó không phải là túc mạng luận, không phải là định mạng luận, vận mạng là có thể cải tạo. Chính vì vận mạng có thể cải tạo, cho nên Phật mới có cách, Phật Bồ Tát mới có cách độ chúng sanh, dạy quý vị làm thế nào để thay đổi. Cũng giống như vừa mới nói lúc nãy, dạy quý vị làm sao từ một đời sống với vô lượng vô biên phiền não, biến nó thành một đời sống của trí huệ tột bậc, thay đổi được như vậy, thì đó chính là cải tạo vận mạng. Phật biết được đạo lý này, hiểu rõ chân tướng sự thật, nên Ngài dạy cho chúng sanh phương pháp để cải tạo vận mạng. Thích Ca Mâu Ni Phật thuyết pháp bốn mươi chín năm, toàn bộ Đại Tạng Kinh này chính là lý luận và phương pháp giúp chúng sanh cải tạo vận mạng, giúp chúng sanh phá mê khai ngộ, giúp chúng sanh chuyển phiền não thành Bồ Đề, giúp chúng sanh chuyển sanh tử thành Niết Bàn, đây là chỗ vĩ đại của Phật pháp, là chỗ vĩ đại nhất của Phật pháp. Những đạo lý, chân tướng sự thật này, đều nhất định phải thấu rõ.